

Kletba vzácných lahví

O VÍNĚ se dá vyprávět tolik, že by ho člověk kvůli samému mluvení nestihl pít. Což je škoda. Témat v dnešním vinařském speciálu je snad tak akorát – pro inspiraci i povzbuzení chuti. Začínáme povídáním o vínech, která však asi neochutnáte.

FILIP SAIVER

Truhla se zlatem a drahým kamením? Kdepak, poklad nalezený na zámku v Bečově nad Teplou teče.

Řeč je o jedné z nejunikátnějších a nejcennějších sbírek vín na světě, jejíž hodnota znatelně převyšuje 20 milionů korun. Tekutý poklad z konce 19. století se třpytí skrz skla lahví s matným nánosem času a jde na něm hezky ilustrovat paradoxy okolo vzácných a drahých vín.

Odborník v šoku oněměl: výlet, od kterého nic nečekal, dopadl zcela jinak.

Jako z Titaniku

Lahev Chateau Lafite 1787, na niž nechal vylepat své iniciály americký prezident Thomas Jefferson, byla roku 1985 vydražena v Londýně v přepočtu za pět milionů korun. Ke stejné částce došla i limitovaná edice Balthazar Chateau Margaux před čtyřmi lety v Dubaji a lze si pořídít kolekce vín, jejichž hodnota se pohybuje v řádech statisiců.

„Osobně znám dva Čechy, kteří dali za lahev čtvrt milionu korun,“ prozrazuje Jakub Příbyl. „Jde typově o dvacet až třicet let stará vína z Burgundska.“

Sbírka z Bečova je mnohem starší a navíc v sobě nese velkolepý příběh. Podobný jako vína z Titaniku, jež byla před časem rozlévána v restauraci v Hongkongu, vypití příběhu stálo hosty 208 tisíc korun za lahev.

O příběhu vín z Bečova může za pomoci jazyka každý vyprávět, jeho chuť ovšem na jazyku nikdo nepoválí. To je větší paradox než ten, že drahá vína nyní leží v zámeckém sklepení na dřevěné – samozřejmě bezpečné a dočasné – konstrukci za pár korun z Ikea.

Pít, či nepít?

Přítom kondice vín je k úžasu mnohých skvělá, jak se zjistilo díky speciální technologii, kdy se jehlou nasaje pár kapek nápoje, aniž se zásadně poškodí korek. Z třinácti testovaných vzorků je absolutní špičkou sladké červené Chateau d'Yquem 1896 a pitelnost tekutý poklad ještě víc pozlatila.

Na druhou stranu pitelnost ještě neznamená možnost pít. A v tom je háček, předmět sporu. Kondice vín je sice úchvatná, to ale zřejmě nebude dlouho trvat: Jakub Příbyl varuje, že kvalita půjde v horizontu několika málo let dolů.

Proto se vinařští experti včetně Příbyla přiklání k tomu, aby byla sbírka případně prodána soukromým zájemcům a peníze by mohly být použity na další zvelebování Bečova. Památkáři se spíš kloní kolekci patřící státu kompletně zachovat a prezentovat veřejnosti v nové expozici relikvieře sv. Maura i s rizikem, že vína zkysnou.

Nynější stav je takový, že exkluzivní vína se pít nemohou. I pro boháče toužící sedět nad otevřenou lahví tak bude – jak jinak než paradoxně – jistější, když si ho koupí v supermarketu.

vikend@mfdnes.cz

Foto: Václav Šaur, MAFFRA



Paradox zažil i Jakub Příbyl. „Fajn,“ myslel si čtyřnásobný nejlepší sommelier republiky, když loni na jaře mířil na Bečov k ohodnocení kolekce archivních vín. „na tomhle zámku jsem nikdy nebyl, a když už tam budu, podívám se i na tamější vína, to mě nezabije.“

Šlo o vcelku oprávněný despekt ohledně sbírky objevené už v roce 1985 společně se slavným románským relikvieřem svatého Maura, jež byla nejdřív v jeho stínu a pak dlouhá léta z různých důvodů utajována. „Pan sommelier měl pochopitelný postoj, že kdyby bylo někde něco speciálního, vinařská obec by to dávno věděla,“ líčí kastelán Tomáš Wizovský. „Když jsme ho ale zavedli do sklepení a on si pod lampičkou začal lahve prohlížet, možná tři minuty nemluvil.“